

Jutjat Contenciós administratiu núm. 5 de Barcelona

Procediment ordinari 49/2014- B

PROCURADURIA
MANJARIN

16 DIC. 2016

Tel. 93 487 04 95
manjarin@manjarin.com

SENTÈNCIA Nº 317/2016

Data: 12 de desembre de 2016

Lloc: Barcelona

Jutgessa que la dicta: Montserrat Raga Marimon

PARTS

Demandant: Maria Jesús Pitarch Isart

Demandada: Ajuntament de Lliçà d'Amunt

Fets

Primer.- La representació processal de la part actora va interposar un recurs contenciós administratiu contra la inactivitat de l'Administració.

Es va admetre a tràmit, es va requerir a l'Administració demandada la remissió de l'expedient administratiu i un cop rebut, es va emplaçar a la part actora perquè presentés la demanda en el termini de 20 dies.

Segon.- La part actora va presentar demanda en la que després d'al·legar els fets i fonaments de dret que va entendre aplicables va realitzar la pètica que consta a la demanda i que dono per reproduïda.

Així mateix, la part demandada va presentar la contestació a la demanda, en la que després d'al·legar els fets i fonaments que va creure adients va demanar que es desestimés la demanda.

Tercer.- Per interlocutòria es va admetre el procediment a prova i per Decret es va fixar la quantia d'aquest procediment en indeterminada.

Un cop practicada la prova que es va considerar pertinent i útil, les parts van presentar l'escrit de conclusions. Abans de resoldre, vaig plantejar a les parts noves qüestions no dutes a debat en el present procediment. Fetes les degudes al·legacions, van quedar les actuacions concloses per dictar sentència.

Raonaments jurídics

Primer.- Via de fet

Son fets admesos que l'actora va presentar escrit de data 28 d'octubre de 2013 davant de l'Ajuntament demanant incoació d'expedient de protecció de la legalitat urbanística.

L'Ajuntament per decret d'11 de juny de 2014 procedeix a la incoació del corresponent procediment, el qual no consta que hagi finalitzat.

La part actora acciona contra aquesta inactivitat i l'Administració entén que no és dona l'al.legada inactivitat.

L'article 25 de la llei jurisdiccional disposa "1. *El recurs contenciós administratiu és admissible amb relació a les disposicions de caràcter general i als actes expressos i presumptes de l'Administració pública que posin fi a la via administrativa, ja siguin definitius o de tràmit, si aquests decideixen directament o indirectament el fons de l'afer, determinen la impossibilitat de continuar el procediment, produeixen indefensió o perjudici irreparable a drets o interessos legítims.*

2. *També és admissible el recurs contra la inactivitat de l'Administració i contra les seves actuacions materials que constitueixin via de fet, en els termes que estableix aquesta Llei.*"

l'article 29.1 de la llei jurisdiccional estableix ". *Quan l'Administració, en virtut d'una disposició general que no requereixi actes d'aplicació o en virtut d'un acte, contracte o conveni administratiu, estigui obligada a fer una prestació concreta en favor d'una persona determinada o de diverses, els que hi tinguin dret poden reclamar a l'Administració el compliment d'aquesta obligació. Si en el termini de tres mesos des de la data de la reclamació l'Administració no ha donat compliment a la sol·licitud o no ha arribat a un acord amb els interessats, aquests poden deduir recurs contenciós administratiu contra la inactivitat de l'Administració.*"

Ultra això, la sentència de la Sala contenciosa administrativa del TSJ de Madrid de data 26 de novembre de 2004 ens diu " Debemos recordar que sobre esta cuestión esta Sala ha tenido ocasión de declarar que aún cuando la Ley 29/1998, de 13 de julio [EDL 1998/44323](#) , reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa, como señala su Exposición de motivos, haya creado un nuevo objeto de recurso , como es el que se fundamente en la inactividad de la Administración , que tiene precedentes en otros ordenamientos europeos y en la propia Jurisprudencia del Tribunal Supremo, lo cierto es que este recurso sólo se dirige a obtener de la Administración, mediante la correspondiente sentencia de condena, una prestación material debida o la adopción de un acto expreso en procedimientos iniciados de oficio,

esto es, una obligación de hacer, allí donde no juega el mecanismo del silencio administrativo.

De esta manera se otorga un instrumento jurídico al ciudadano para combatir la pasividad y las dilaciones administrativas. Claro está que este remedio no permite a los órganos judiciales sustituir a la Administración en aspectos de su actividad no prefigurados por el derecho, incluida la discrecionalidad en el "quando" de una decisión o de una actuación material. De ahí que la ley se refiera siempre a prestaciones concretas y actos que tengan un plazo legal para su adopción y que la eventual sentencia de condena haya de ordenar estrictamente el cumplimiento de las obligaciones administrativas en los concretos términos en que estén establecidas. El recurso contencioso-administrativo, por su naturaleza, no puede poner remedio a todos los casos de indolencia, lentitud e ineficacia administrativas, sino tan sólo garantizar el exacto cumplimiento de la legalidad.

Y así el artículo 25.2º de la citada Ley señala que también es admisible el recurso contra la inactividad de la Administración y contra sus actuaciones materiales que constituyan vía de hecho, en los términos establecidos en esta Ley. Y los requisitos se encuentran previstos en el artículo 29 de la citada Ley Jurisdiccional que señala que cuando la Administración, en virtud de una disposición general que no precise de actos de aplicación o en virtud de un acto, contrato o convenio administrativo, esté obligada a realizar una prestación concreta en favor de una o varias personas determinadas, quienes tuvieran derecho a ella pueden reclamar de la Administración el cumplimiento de dicha obligación. Si en el plazo de 3 meses desde la fecha de la reclamación, la Administración no hubiera dado cumplimiento a lo solicitado o no hubiera llegado a un acuerdo con los interesados, éstos pueden deducir recurso contencioso-administrativo contra la inactividad de la Administración. Es decir este recurso sólo puede hacerse valer frente a la inactividad administrativa derivada de obligaciones establecidas en una disposición general que no precise de actos de aplicación o en virtud de un acto, contrato o convenio administrativo, y esta obligación consista en una prestación concreta en favor de una o varias personas determinadas.²

És a dir, quan parlem d'inactivitat de l'Administració aquesta només serà impugnable quan es donin els requisits que preveu l'article 29.1 o 29.2 de la llei jurisdiccional, depenent de la font que dona lloc a l'obligació d'actuar de l'Administració.

Aquesta inactivitat pot ser formal o material. La inactivitat formal seria la manca de contestació a les peticions dels administrats, donant lloc a la figura del silenci administratiu.

La inactivitat material és més extensa sent un no fer de l'Administració en el marc de les seves competències. Ara bé, davant d'aquesta inactivitat material la llei restringeix força la possibilitat d'actuar per la via de l'article 29, que és la via que acciona l'actora, sent les altres vies possibles una reclamació de responsabilitat patrimonial per omissió.

En el cas que ens ocupa, podríem estar davant d'una inactivitat funcional, entesa com a la manca d'exercici de les funcions administratives que té encomanades. Però haurem de veure si té cabuda en l'article 29 de la llei jurisdiccional.

Si anem a l'article 29.1 veiem del seu contingut, que s'han de donar tres requisits:

- una obligació per a l'Administració de donar, fer o no fer quelcom.
- que aquesta obligació derivi d'una disposició general, un acte, contracte o conveni administratiu-
- el contingut de la prestació, de manera constitueixi un dret subjectiu de l'accionant.

I l'article 29.2 fa esment a l'inexecució d'actes fermes.

I entenc que en el cas que ens ocupa, no estariem davant d'aquesta inactivitat.

Si analitzem les actuacions podríem estar davant d'una dilació en la tramitació del procediment ja que el mateix certament, s'incoa a data 11 de juny de 2014 procediment de restauració de la legalitat urbanística per la realització d'obres sense llicència, i que sent sòl no urbanitzable no seria legalitzable. Aquest procediment no consta finalitzat.

Segon .- Costes

D'acord amb l'article 139 de la llei jurisdiccional no imposable les costes processals per entendre que el cas presenta dubtes de dret.

Decisió

INADMETO el recurs contenciós administratiu interposat per la representació processal de la senyora Maria Jesús Pitarch Isart davant de la inactivitat de l'Administració, a l'empara de l'article 69 c) de la llei jurisdiccional.

No imposable les costes processals per entendre que el cas presenta dubtes de dret.

Notifiqueu aquesta sentència a les parts i feu-los saber que contra la mateixa hi poden interposar, d'acord amb l'article 81.1 de la llei 29/1998 un recurs d'apel·lació en el termini de 15 dies davant d'aquest Jutjat i que serà resolt per la Sala Contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Així ho acordo i ho signo.

PUBLICACIÓN.- El magistrado titular de este Juzgado ha leído y publicado la sentencia anterior en audiencia pública en la Sala de Vistas de este Juzgado Contencioso Administrativo en el día de su fecha, de lo que yo, el letrado de la Administración de Justicia, doy fe.

NOTIFICACIÓN PROCURADOR SR./SRA. FCO. JAVIER MANJARIN ALBERT

JUZGADO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO 5 BARCELONA

Recurso ordinario 49/2014 Secció: B

Part actora: Maria Jesus Pitarch Isart.

Representant de la part actora: JORDI FONTQUERNI BAS

Part demandada: AJUNTAMENT DE LLIÇÀ D'AMUNT y SANTIAGO DE OLANO ROBERT

Representant de la part demandada: FCO. JAVIER MANJARIN ALBERT

RECURS NÚM.: 49/2014

DILIGENCIA DE NOTIFICACIÓN.- En Barcelona, a

Se extiende para acreditar que la presente notificación se practica en el Colegio de Procuradores de esta Sede Judicial, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 154 de la Ley de Enjuiciamiento Civil y al **PROCURADOR** arriba indicado, al cual se le notifica la anterior resolución en legal forma, mediante entrega de copia literal autorizada por el Letrado de la Administración de Justicia, con expresión del negocio a que se refiere, y enterándole de los recursos que contra la misma caben, de conformidad con el art. 248 de la Ley Orgánica del Poder Judicial y resoluciones de fecha **12/12/2016 (Providencia y SENTENCIA)**; se da por notificado, quedando enterado, y firma.

